

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Cancellario Senensi intercessoria pro captiuis

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

pediat nobis. Sed in diem meliuscule se habet. Scripsi ad Angelotū Cardinalē sancti Marci epistolam quandā: quam te quoque volo legere. Eam ad te mitto, nam in ea sunt nonnulla quae ad plures pertineant: non propter eloquentiā quae arida est & sicca, sed ut auocem te paululū a conuocatione concilij. Vale, & me ama.

Poggiius florentinus archiepo Casarugustano S.D.P.

Cum primū te vidi Gebennis olim p̄stantissime pater: dum tibi Romanus pontifex esset: cognouit: excellentē in omni s̄rarum genere doctrinā tuam: dicatū me totum tibi non quod spe aliqua premij ut multi solent cōmotus: sed egregia animi virtute, quam in te esse intelligebā cum summa humanitate cōiunctam. Equidem dilexerā antea absentē tuam probitatē fama & v̄bis cognitam mihi. Postea vero cōp̄sentem cōspexi: & simul perspexi mores tuos / suauitatem sermonis / virtutē integritatē: & quod plurimū valuit ad beniuolentiā cōsiliandā: sensi te plurimū delectari eisdē a quibus ego non eram penitus alienus / tui dijs humanitatis. Ita unice amare te coepi: ut nihil fere ad meū in te amorem addi posse videret. Nam licet homo sim paulo indoctior: cōplector eos, tamē animo / in quibus aliquid speciem aut sapientiē / aut virtutis eluceat. Magna est nimis profecto honorū & sapientiū vitiorum inopia: quos si quādo / quod tamen raro accidit / inter mortales apparēt / maxime venerari & colere debemus. Hoc egerrime tuli: quod non licuit mihi frui diutius exoptatissima cōsuetudine tua. Ita em̄ tempora tulerunt: ut cum primū pontifex Mantuanū venisset: ego subito me in Angliam cōferrem. Atque ita de repente: ut neque tui quod praeputie cupiebā / neque alterius amici cōueniendi fuerit ulla facultas. Longo vero intervallo post redij ad Curiam: & sepius de te percūctatus sum eos qui a vobis huc accedebant. cui cum bene esse audirem: summaque in te dignitate versari: gaudebā profecto tui causa: referens memoriā ad ea tempora quibus tecū familiariter loqui solitus eram. Subijt saepe animus ad te scribendi aliquid dignū tua pietate in me beniuolentiā: sed cupiditatē meam superauit pudor quidē rustici canis: verentē ne longa admodū tum locorū / tum vero temporū intercapedo ex animo tuo Poggij memoriā oēm excussisset. Solent tam magni viri facillime obliuisci inferiorū / quorū opera non utunt. At vero nunc mecum ipse considerans / quē pudorem superius appellauit / ignauitā videri posse si perpetuo silerem: statui postquam verbis quod mihi iocundissimū fuisset nequeo: at saltem litteris quod datur tecum locū. Quod ut maturius facerem / tum Angelus de firmo impulit: tum autē maxime libellus quidā a me contra avariciā editus cohortatus est. Quem ad te mitto: ut si quid offensionis apud te meum silentiū cōtraxit: is pro patrono intercedat penes eam humanitatē: teque mihi eundem restituat qui dudum esse cōsueueras: hoc est mei cupidissimū atque amantissimū. Nescio tamē an tibi videbit vel dignus / qui legi mereat a viro omnium doctissimo occupatissimoque maioribus in rebus: v̄p̄ tantum intercessoris officio fungi posse videat. Vtrūque tamē sis iudicaturus: oro libellū legas cum tibi ocium superest: nec eum pluris facias quā mereat. Licet em̄ res sit haud magno extimanda: malui tamen ut incitiam seu stulticiam meam / potius quā desideriam crimineris. Vale. meque ut solebas ama velim. Rome.

Poggiius florentinus D. Cancellario Senensi S.D.P.

Charissime pater: vellem alia ex causa initium mearū ad te s̄rarum profecto / aliamque ad te scribendi datam esse facultatem / quā calamitatē & miseriam hōis indigni hac tanta fortunē iniquitate: qui cum agrū meū coleret / mihi que esset charissimus: nup̄ direpta / incensa / euerfa patria / a millis rebus omnibus / cum uxore afflictā / miseris liberis / in prātem hostiū venit: & Senis cum a dulcētulo filio in duris s̄mis vinculis detinet. Alter quinque annos natus / nescitur aliq̄ ne clade assumptus / an virtus sit. Quid ad hanc flebilem conditionē addi acerbitatis potest: Vtinā hac mala in auctores redirent. Sed miseri atque inopes rustici aliorū poenas luunt. Im̄

Pro capti-
uorum res-
demptione.

pedior non solum dolore/sed & lachrymis ne sim longior: referens mētem ad eos
rum pro quibus intercedo iniquam vicem. Verfatū em ante oculos cōfecti mo-
roris parentis ingens moeror/afflicte uxoris turpis squalor/mœstus luctus filij in-
foelicis: quibus nihil præter turpem & odiosam vitam reliqui superest. Parenti de-
cem/filiō quadraginta florenorū redemptionem alcripsere/ gratiam & supra vi-
res eorum: quorum calamitati nulla nisi spirandi / flendiq; ac plangendi facultatē
crudelitas militum reliquit. Et nisi aliquorū misericordia eis opituletur / in carcere
& cōpedibus misere pereant licebit. Hos tibi maiorem imodum cōmendo tanq;
ipm me. Si quid mihi pro cōiunctione cōmuniū studior; quæ plurimū valere cō-
suevit: si quid mihi gratum ex tua humanitate/ aut acceptū cupis facere: rogo obs-
testorq;: ut in his liberandis labores: agasq; ut q̄ minimo redimant. Si quid mee
preces apud te valent: si quid te pietas mouet/ etiam atq; etiam oro: ut hor; mīer-
simorū curam suscipias: efficiasq;: ut bonis omnibus eueris/ summa inopia ac men-
dicitate opp̄ssi/ tua ope atq; opa extremā sortem eua dant: ne in vinculis viles ani-
mas exhalent. Id facile consequent/ si egeris ut paruo redimant: & id parum quic-
quid futurū sit/ a me proficiscat oportet. Assume ad hanc rem tecum si opus fue-
rit dñm Petrum: quem confido tibi assuturū/ cum me diligat. A te peto ut mihi res-
pondeas quid agere hac in re possis: vel potius quid egeris. Scio te em posse velo-
le non diffido. Sed festinatione opus est: ne illi trahendo ips male crucient. Vale.

Poggius florentinus Cosmæ de Medicis S.D.P.

Consolato-
ria pulchra

Quamvis hic tuus grauissimus casus maior sit q̄ ut verbis cōsolari possit/ hoc
minis præferim imprudentis atq; indocti: a me amor in te meus singularis requi-
rit: ut etiam si mea culpa id qd cupio minus fuerim cōsecutus: malui tamē culpam
abs te imbecillitatē ingenij/ q̄ amicitie officij requiri. Cum audierim sapient; par-
ua quædā momenta quandoq; ad res maximas plurimū cōtulisse. Non sum dñi
sus animo: quicquid id futurū sit qd a me proficiscet: & si non leuationē molestia-
rum/ at saltem legendo consolatioem tibi aliquā allaturum. Accepisti obsecratam
fortune iniquitatem (hanc em culpam impune licet) gratem facturam dignitatis
tue: qua in re licet ea sapientia atq; animi virtute te semp præditū esse p̄ experime-
ntū quē ceteri grauitē & iniq; ferunt/ tibi ob singularem animi magnitudinē les-
uia viderent: tamen ex tanta rerum cōmutatione vercor: ne ut homines solent/
maiori aliqua egritudine cōmouearis. Itaq; si adhibes nobis animū constantē &
excelsū/ atq; huiusmōi fortune tela despicientē: si plus roboris in virtutis p̄sidio
q̄ in bonis fortuitis cōstituis: sic ea non pluris existimas/ q̄ quanti sint a virtis sa-
pientibus iudicanda: gratulor admodū tibi: qui ea sapientia existis ut aliena non
egeas consolatione. Sin vero quoniam te natura hominē genuit: plusculū te contu-
bant hæ subite rerum ac temporū varietates / tēpestateq; fluctuum: quibus etiā
quandoq; viri clarissimi succubuerunt: in aciem tibi rationis est confugiendum/
extimant in primis: nihil tibi qd quidem tuum dici possit esse sublatum. Nam di-
gnitates/ imperia/ honores/ diuitie/ opes/ valitudo sunt eiusmodi: ut in ea & vis for-
tune/ & inimicorū impetus plurimū possit. At vero prudentia/ magnitudo/ animi
constantia/ probitas/ virtus/ fides quoniam nostri iuris sunt: nostrocq; opere / nō alie-
no beneficio nobis tribuunt: nullam externam suscipiunt iniuriā: neq; ullo inces-
tunio labefactant. Quæ quoniam tu te tibi tanq; tutissima ac firmissima contra omnia
aduersos casus adiuueta preparasti: magis tuis bonis te letari decet / q̄ aliena
iuria dolere. Neq; vero te ex eorum numero esse nouimus / qui totus p̄deres ex
beneficio fortune. Quæ q̄ suis plurima in te sua indulgentia cōtulit: & nescio an
tantū hoc tempe in quempia nostre ciuitatis virum. cum multo maiora atq; ampli-
ora sint extimanda quæ tibi egregia virtute animi comparasti: in quibus nullum
ius/ nullam auctoritatem sibi vindicari possit temeritas / aut libido fortune. Tu

virtutes ab
omni iniuria
liberas esse